

[Knuud Bro.]

reform, erhvervsarbejde og loven om ungdommens uddannelsesfond, som må fastholdes, hvis ikke diskussionen skal blive aldeles diffus.

Specielt vil jeg gerne sige to ting: det er i pagt med de tanker, vi har gjort os, når lærlingene er blevet særlig begunstiget — relativt — i dette lovforslag, hvor støtten er mere end fordoblet. Jeg tror, det er rigtigt. Men jeg vil også gerne understrege, at dette skal naturligvis ikke betyde, at en del af arbejdsmarkedets lønudgifter flyttes over på ungdommens uddannelsesfond, det skulle være noget, der skulle lægges oveni, det skulle ikke være noget, der skulle trækkes fra. Det vil vi følge med megen opmærksomhed — og så i øvrigt spørge os selv, om den støtte nu fordeles sådan, at den hjælper på det forhold, at 30 pct. af lærlingene går ud af lærlingeforholdet; det synes jeg er meget væsentligt.

Det andet, jeg gerne vil sige, er, at af de 50 mill. kr. er de 18 mill. kr. givet til elever i folkeskole, realskole, gymnasium, studenter og HFere, altså stort set gruppen 14—20-årige, det er flaskehalsen. Det er her, problemet først og fremmest rejser sig. Det er her, vi må sætte ind, hvis vi vil have flere frem til den endelige afgørelse.

Jeg vil gerne sige som konklusion på dette, at ud over alle de ting, der her er berørt — det økonomiske og det principielle og det strukturelle osv. — er der endelig også spørgsmålet om administration. Jeg tror, at administrationen af dette i høj grad bør tages fra læreanstalterne. Jeg tror ikke, at det kommer læreanstalterne særlig meget ved, men det kan selvfølgelig kun ske, hvis man kan finde frem til nogle principper, som kan administreres automatisk. Under alle omstændigheder er det nødvendigt, når vi arbejder med dette — og det er én af grundene til, at undervisningsministeren har ret i, at vi er nødt til at se nærmere på det her — at vi finder en administrationsform for det, som gør dette smidigt og rimeligt, og som gør det egnet til at blive udbygget i fremtiden. Man har spurgt administrationsrådet. Det har svaret, og spørgsmålet behandles nu i uddannelsesfonden og i ministeriet, og det er jeg tilfreds med.

Må jeg til sidst stille et spørgsmål til undervisningsministeren: hvad vil der ske,

hvis man overlader til banker og sparekasser selv at fastsætte grænserne for de statskautionserede lån? Vi har jo erfaring for, at der ikke er nogen tabsprocent på dem. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren: kunne man tænke sig, at man overlod til banker og sparekasser selv at fastsætte dette, således at alle studerende kunne få et beløb, som rimeligt svarede til leveomkostningerne?

Enggaard: Den af regeringen foreslåede revision af loven om ungdommens uddannelsesfond betegner den første væsentlige forøgelse i beløbsrammerne for loven i en årrække, hvor man nok har haft de i loven foreskrevne årlige reguleringer af beløbene i forhold til antallet af uddannelsessøgende og i forhold til prisniveauet, men ikke ellers udvidet rammen. Når forslaget denne gang udvider rammerne ikke uvæsentligt, så må det ses på baggrund af, at man nu har resultatet af visse undersøgelser og overvejelser, som har fundet sted i det såkaldte von Eyben-udvalg. Uanset at en række af de anførte oplysninger efterhånden er temmelig gamle og derfor nok må tages med et vist forbehold, så er der dog trods alt alligevel hermed tilvejebragt et materiale, som åbner mulighed for en videre udvikling af støtten til de uddannelsessøgende efter nye principper i forhold til dem, vi kender i dag.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget fra ministerens side gengivet en del af konklusionerne fra udvalgets betænkning, og det kan være rigtigt for at udbrede kendskabet til denne tungt skrevne og vanskeligt oversigtlige betænkning, men det bør nok alligevel siges her, at der ikke hermed nødvendigvis er givet accept til alle de principper og anvisninger, som rummes i fertalsbetænkningen. Der er brug for at overveje forskellige sider af fremgangsmåderne for at nå målene, før kursen sættes definitivt ved det bebudede lovforslag i næste samling.

Jeg forstår af de bemærkninger til det socialdemokratiske forslag, vi også har til behandling her i dag, som ordføreren for dette parti netop gjorde, at man også derfra ikke ubetinget lægger sig på fertalskonklusionen i von Eyben-udvalgets betænkning.